

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9Nt/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010447
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420010447.4

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.05.2021 v trestnej veci ods. O. A., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., Ž. XXX/XX, okres Kežmarok, toho času ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 1T 34/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného O. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C., Ž. XXX/XX, t. č. ÚVTOS Kráľová, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 34/2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a iné z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený O. A. doručil tunajšiemu súdu dňa 20.08.2020 návrh, ktorým sa domáhal povolenia obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 34/2018. Svoj návrh odôvodnil tým, že nesúhlasí s vyslovením viny ako aj s uloženým trestom, pričom okresný súd na hlavnom pojednávaní neurobil potrebné úkony, aby objasnil pravdu o tom, čo sa stalo. Súd vypočul nedôveryhodného svedka, ktorý je v príbuzenskom vzťahu s poškodeným. Súd odmietol vypočuť svedkov, ktorí by povedali pravdu. Obe strany by mali byť potrestané rovnocenným trestom.

Na základe uvedeného návrhu na obnovu konania súd na jeho prejednanie nariadil v zmysle § 402 ods. 1 Trestného poriadku verejné zasadnutie. Na tomto verejnom zasadnutí odsúdený O. A. využil svoje právo a odmietol vypovedať, a preto súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu súdneho spisu sp. zn. 1T 34/2018. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 07.11.2018 obžalobu na obžalovaných O. A. a ml. O. B. pre skutky, ktorých sa mali títo obžalovaní dopustiť tak, že: - v čase okolo 18.30 hod. dňa 18.06.2018 sa snažili vstúpiť bez oprávnenia do rodinného domu M. A. ml. na adrese Ž. XXX/XX, C., okr. Kežmarok, aj napriek tomu, že rodinní príslušníci držali dvere, obž. O. A. rozbil lopatou sklenenú výplň s rozmermi 70 x 50 cm na plastových vchodových dverách, v dôsledku čoho sa zľakli a ustúpili od dverí nabok, obž. O. A. lopatou zasiahol M. A. st. do hlavy, následne sa im podarilo lopatami otvoriť dvere, vošli do domu aj napriek výzvam, aby odišli, lopatami začali udierať po kuchynskej linke, obž. O. A. vytrhol zásuvku a vytrhol dvierka na kuchynskej linke, zaútočili na M. A. ml., čím mu spôsobili škrabance na rukách, a odišli až potom, ako prišiel U. A. a povedal im, aby prestali, a aby odišli, následne sa ešte do domu vrátili a začali hádzať kamene a tehly, ktorými zasiahli Z. A. do nohy, dcéru V. A. zasiahli tehlou do tváre, potom vyšli vonku a išli za U. A., ktorého napadli pred jeho domom, pričom obž. O. A. ho udieral lopatou, čím v dôsledku tohto konania U. A. utrpel poranenia: zlomeninu 10. rebra vpravo, pomliaždenie pravého lakťa a pravého predlaktia a pomliaždenie a trznú ranu ľavej ruky s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 3 týždňov, M. A. st. utrpel poranenia:

otras mozgu, sečnú ranu hlavy, reznú ranu spodnej časti brady a reznú ranu ľavého predlaktia s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 2 týždňov a spôsobili škodu M. A. ml. poškodením plastových dverí a sklenenej výplne s rozmermi 70 x 50 cm v sume 17,- € a poškodením kuchynskej zásuvky a dvierok na kuchynskej linke v sume 30,- €, t. j. spolu 47,- €,

- v čase okolo 18.30 hod. dňa 18.06.2018 potom, ako vstúpili bez oprávnenia do rodinného domu M. A. ml. na adrese Ž. XXX/XX, C., okr. Kežmarok, aj napriek tomu, že rodinní príslušníci M. A. Z., Z. A. držali dvere, a po opakovanej výzve nechceli domácnosť opustiť, ničili nábytok lopatami, a počas toho, ako obž. O. A. držal lopatu v ruke, kričal najmenej 3 - krát, že ich pozabíja, že on sedel v base, najmenej 2-3 krát aj obž. ml. O. B. im kričal, že ich zabije, odišli až potom, ako prišiel U. A. a povedal im aby prestali, a aby odišli, následne sa ešte do domu vrátili a začali hádzať kamene a tehly, potom vyšli von a išli za U. A., ktorého napadli pred jeho domom a počas toho obž. ml. O. B. kričal, že ho zabije, taktiež obž. O. A. kričal, že ho zabije, že on dlhé roky sedel, že je mu to jedno, že mu podpáli dom, čo zopakovali najmenej 3 - krát a družke I. G., ktorá bránila U. A., kričal obž. O. A., že ju znásilní, vyhrážal sa jej s použitím vulgárneho vyjadrenia, čím týmto konaním vyvolali strach a obavu o svoj život a zdravie u M. A. ml., M. A. st., Z. A., a tiež aj obavu o svoj život a zdravie u U. A. V. I. G., pričom prokurátorka skutok v bode 1 obžaloby vo vzťahu k odsúdenému O. A. právne kvalifikovala ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a skutok v bode 2 obžaloby ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. j/ Trestného zákona.

Súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí prečítal obsah všetkých zápisníc z hlavného pojednávania, ktoré sa konali v tejto trestnej veci s tým, že odsúdený O. A. vo vzťahu ku skutkom, ktoré sa mu v obžalobe prokurátorky kládli za vinu vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný. Súd prečítal obsah výpovede tohto odsúdeného O. A. z prípravného konania, neskôr aj z hlavného pojednávania, výpoveď spoluobžalovaného O. B. z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania, výpovedí svedka - poškodeného U. A., svedkyne - poškodenej Z. A., svedka - poškodeného M. A. ml., svedkyne - poškodenej I. G., svedkov M. A. Z., M. B.L., O. G., L. B., L. B., Š. B., B. B., znalca MUDr. W. A. a obsah listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, ktoré boli zahrnuté do dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Rozsudkom zo dňa 29.03.2019 súd uznal oboch obžalovaných za vinných zo spáchania skutkov v zmysle podanej obžaloby, pri zachovaní ich právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe a odsúdenému O. A.Š. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej zdravotnej poisťovni spôsobenú škodu. Proti tomuto rozsudku podal odsúdený O. A. sám ako aj prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 9To 28/2019 - 697 zo dňa 06.06.2019 odvolanie odsúdeného O. A. zamietol. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal odsúdený dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Tdo 42/2020 zo dňa 14.07.2020 odmietol.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd prejednal návrh odsúdeného O. A. na obnovu konania na verejnom zasadnutí a z dôkazov vykonaných na tomto verejnom zasadnutí nezistil existenciu žiadnych skutočností, alebo dôkazov, skôr neznámych, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že obnova konania neznamená revíziu pôvodného právoplatného rozhodnutia založenú len na subjektívnom názore odsúdeného, že skutok sa nestal tak ale inak, ako to on tvrdí. Tento názor uvedený v návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený prezentoval tak v odvolacom konaní ako aj v dovolacom konaní a keď mu odvolacím a dovolacím súdom nebolo vyhovie, pokúša sa na základe tejto istej argumentácie zvrátiť jemu nevyhovujúce rozhodnutie podaním návrhu na obnovu konania, kde opätovne argumentuje, že súd nevypočul ním navrhnutých svedkov a skutok sa nestal tak, ako je uvedený v rozsudku. Odsúdený sa mylí, pokiaľ sa domnieva, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania je ďalším opravným štádiom trestného konania, v rámci ktorého by súdy boli oprávnené preskúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní, ako aj správnosť a zákonnosť pôvodného konania. Súd odsúdenému pripomína, že obnova konania je mimoriadny prostriedok, ktorého uplatnenie sa viaže na presne zákonom stanovené podmienky a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Význam tejto záruky je vyjadrený práve už zmienenými presne definovanými zákonnými podmienkami povolenia obnovy konania uvedenými v § 394 Trestného poriadku.

Nemožno preskúmať ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. V zmysle ustálenej judikatúry je súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania oprávnený a povinný skúmať a hodnotiť, či existencia nových skutočností (dôkazov) je spôsobilá sama o sebe alebo v spojení s už známymi skutočnosťami (dôkazmi), odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie. Toto skúmanie nemožno procesne vykonať inak, než hodnotením dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), t. j. porovnaním už skôr vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom nových skutočností (dôkazov). Súd konajúci o návrhu na obnovu konania sa nemôže obmedziť len na nekritické konštatovanie novosti a existencie predloženého dôkazu s tým, že hodnotenie takého dôkazu súd vykoná až po povolení obnovy konania. Takýto prístup by v praxi znamenal rezignáciu súdu na svoju hodnotiacu činnosť zverenú zákonom výlučne jemu a každá nová skutočnosť či novo navrhnutý dôkaz by nutne viedol k automatickému zrušeniu pôvodného rozsudku.

V kontexte vyššie uvedeného súd konštatuje, že Krajský súd v Prešove v uznesení zo dňa 06.06.2019, ktorým zamietol odvolanie odsúdeného O. A. jednoznačne konštatoval, že výsledky vykonaného dokazovania v tomto prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že odsúdený O. A. spolu s odsúdeným O. B. spolu spáchali skutky, ktoré im boli obžalobou kladené za vinu. Výrok o vine tak možno jednoznačne ustáliť na základe výpovede poškodených M. A. st., Z. A., M. A. O., U. A. a I. G., ktorí jednoznačne a v celom konaní konzistentným spôsobom popísali konanie odsúdených O. A. V. O. B.. V priebehu konania o povolení obnovy konania neboli vykonané žiadne dôkazy, ktoré by túto skutočnosť a obsah dôkazov zakladajúcich vinu odsúdeného O. A. v súlade s podmienkami uvedenými v § 394 ods. 1 Trestného poriadku zmenili.

Pokiaľ sa jedná o návrh odsúdeného podaný prostredníctvom jeho obhajcu na vykonanie vylučku svedkov M. B., Z. A.P., C. A. a O. B., ktorí mali byť očitými svedkami, že odsúdený do obydli poškodených nevstúpil a teda by privodili iné rozhodnutie o vine, súd zdôrazňuje, že proces dokazovania a následného hodnotenia dôkazov sa nemôže vymedziť iba na formálne spočítanie počtu dôkazov „za a proti“ odsúdenému. Už v priebehu pôvodného konania boli vykonané dôkazy v prospech odsúdeného O. A. (M. B., O. G., L. B. a Š. B.), ktorí tiež tvrdili, že odsúdený O. A. v dome poškodených nebol. Odvolací súd sa s obsahom týchto dôkazov vo svojom uznesení zo dňa 06.06.2019 vysporiadal a súd v konaní o povolení obnovy konania nemôže preskúmať správnosť názorov odvolacieho súdu. Návrh odsúdeného na vypočutie vyššie uvedených svedkov podaný v tomto konaní je vlastne pokračovaním tejto jeho snahy o vypočutie ďalších svedkov, ktorí by svedčili v jeho prospech a to za situácie, kedy prvostupňový a odvolací súd v pôvodnom konaní vyhodnotili výpovede týchto svedkov, a odvolací súd a dovolací súd potvrdili správnosť a zákonnosť postupu prvostupňového súdu, ktorý odmietol vykonať dokazovanie vylučkom ďalších svedkov, ktorí mali rovnako ako svedkovia M. B., Z. A., C. A. V. O. B. potvrdzovať verziu odsúdených, že v dome poškodených neboli. Teda hoci sú to formálne novo predložené dôkazy, z hľadiska ich obsahu ide zo strany odsúdeného o opätovnú snahu „vyvážiť“ pomer svedkov vo svoj prospech. Odvolací súd však jednoznačne definoval silu a charakter dôkazov, ktoré

viedli k vyloveniu viny odsúdeného a tiež potvrdil správnosť úvah prvostupňového súdu pri odmietnutí vykonania uvedených dôkazov. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné zdôrazniť, že obnova konania sa nemôže zakladať na formálnom predložení nových svedkov (je zrejmé, že pri skutku bola „celá osada“) ale ako už súd uviedol, pri hodnotení týchto dôkazov musí súd prihliadať na obsah ich výpovedí v kontexte skutočností a dôkazov, na základe ktorých bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie súdu o vine odsúdeného O. A. založené.

Navyše, a to súd zdôrazňuje, odsúdený neuviedol žiadnu okolnosť, z ktorej by súd vyvodil záver, že títo svedkovia predstavujú dôkazy, ktoré boli objektívne skôr neznáme a teda ich odsúdený nemohol predložiť alebo označiť v pôvodnom konaní. V tomto prípade je nutné uviesť, že sa musí jednať o objektívnu nemožnosť predloženia dôkazu a nie situáciu, kedy odsúdený v snahe zvrátiť pre neho nepriaznivé rozhodnutie súdu formálne označí ďalších svedkov, lebo neboli súdom v základnom konaní vypočutí iní podobní svedkovia, resp. vypočutí svedkovia, ktorí vypovedali v jeho prospech, vyhodnotením ich výpovedí nezvrátili výsledok konania podľa predstáv odsúdeného. Odsúdený neuviedol, aké okolnosti mu bránili týchto svedkov označiť už v pôvodnom konaní. Je pravdou, že z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu uplatňujú vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu /R 10/1976/. Odsúdeným navrhované dôkazy a skutočnosti z nich vyplývajúce boli súdu v pôvodnom konaní skôr známe, pretože podobné dôkazy boli vykonané a so skutočnosťami v nich uvádzanými sa súd vysporiadal. Súdu tak v prvostupňovom ako aj v odvolacom konaní boli známe dôkazy svedčiace v prospech odsúdeného O. A., tieto aj vykonal a s ich obsahom sa vo vzťahu k otázke viny a právnej kvalifikácie skutku vysporiadal.

Preto na základe vyššie uvedených dôvodov súd odmietol návrh obhajoby na vykonanie dokazovania vyššie uvedenými svedkami. Súd pri svojom rozhodnutí argumentuje aj názorom Najvyššieho súdu SR vysloveného vo svojom uznesení zo dňa 14.07.2020, ktorý je aplikovateľný nielen na návrh a rozhodnutie súdu o vykonaní dôkazu v pôvodnom konaní ale vzhľadom na rovnakú podstatu a obsah návrhu na vykonanie dôkazov aj v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania.

Nakoľko vykonaným dokazovaním súd nezistil žiaden dôvod obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku, v zmysle § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného O. A. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok. Sťažnosť má odkladný účinok.